

En anden ting er, at taxametersystemet skal ses som et led i en række andre ting; herunder vores generelle evalueringer, vores censorinstitution, vores bekendtgørelsesstyring af uddannelsernes generelle indhold, kvalitetsbekendtgørelsen, som sætter rammer for udviklingen, og noget af det arbejde, som er gjort konkret, især på erhvervsskolerne, ud fra den strategi, som hedder Q-90.

For man har arbejdet overordentlig bevidst med at sætte nogle kvalitetsprogrammer i gang, som kunne sikre, at man fik en kvalificeret udvikling. Det er jo det, som er det drivende i det her, at vi meget gerne vil føre en regionalpolitik, som indløser de ambitioner, vi har på vegne af vores erhvervsliv og på vegne af de borgere, som bor rundtomkring i Danmark, men vi vil også meget gerne sikre, at det er et kvalificeret tilbud, de får, og ikke noget, som kun er drevet af regionalpolitik, men som er drevet af en tobenet strategi, som satser på, at de regionale hensyn skal tages, men det skal gøres på en sådan måde, at kvaliteten fortsat er til stede.

Med de få bemærkninger vil jeg sige mange tak for redegørelsens meget venlige modtagelse. Jeg tror som sagt, det er vigtig at følge det, og jeg tror, det er et godt rygstød til det samarbejde, som vi lægger op til, at Folketinget har givet det så god vind med på vejen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 80:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af den regionale uddannelses- og forskningsindsats.

Af Else Winther Andersen (V), Brian Mikkelsen (KF), Christian H. Hansen (DF), Tove Videbæk (KRF) og Tom Behnke (FRI) m.fl.
(Fremsat 10/1 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Indledningsvis, blot for at ingen skal være i tvivl, vil jeg sige, at regeringen ikke kan tilslutte sig beslutningsforslaget om udformning af en særlig regional strategi for uddannelsesområdet, og det er ikke, fordi vi har noget som helst imod intentionen, tværtimod, den deler vi til fulde, og der er allerede en klar overordnet målsætning for regeringens regionalpolitiske indsats. Den fremgår af regeringens Regionalpolitisk Redegørelse 2001, som Folketinget jo som bekendt skal forhandle i morgen.

Den danske befolkning skal have gode, ligelige levevilkår, uanset hvor i landet man bor. Alle områder i landet skal være attraktive i forhold til udvikling og bosætning, og dermed også en intention og en ambition om geografisk fordeling af vores bosætning og af den økonomiske aktivitet.

Men inden for den målsætning skal der selvfølgelig skabes bæredygtige løsninger, som både tilfredsstiller hensynet til effektivitet og faglighed og hensynet til regioner og regionalpolitik, og samtidig skal der være plads til den forskellighed, som trods alt findes, og som bør respekteres, vores kongeriges begrænsede udstrækning taget i betragtning.

I uddannelsesområdets bidrag til balancen i den regionale udvikling er der to vigtige hensyn at tage:

Det ene er, at initiativerne skal sikre en hensigtsmæssig geografisk fordeling af kvalitativt stærke uddannelsesudbud. Det andet er at sikre, at vores regionale uddannelsesmiljøer indgår i en synergi med regionale institutioner og erhvervsliv.

Muligheden for at rekruttere veluddannede medarbejdere spiller en meget væsentlig rolle for virksomhedernes muligheder for at udvikle sig, og virksomheder i udvikling er jo også en af de ting, som man overvejer, når man begynder at overveje, hvor man skal bosætte sig som familie, som enkeltperson. En gennemgang af de sidste års indsats på uddannelsesområdet vil klart vise, at det regionale aspekt er højt prioriteret i lovgivningen og også i administrative løsninger.

Erhvervsskolerne udbyder både ungdomsudannelser rettet mod de hjemmeboende under 18 år og korte videregående uddannelser, som er rettet mod unge over 18 år, der jo som bekendt